

ПАЛАЦ ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ МЕЛІТОПОЛЬСЬКОЇ
МІСЬКОЇ РАДИ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

**Методична розробка.
«Основні форми та методи
роботи з ансамблем
баяністів»**

Партитури

інструментовка
В. І. Пригоди

2014

Укладач: Пригода Віталій Іванович, освіта вища, спеціальність – викладач по класу баяна, керівник самодіяльного оркестру народних інструментів, посада – керівник гуртка ансамблю баяністів Палацу дитячої та юнацької творчості Мелітопольської міської ради Запорізької області

Зміст

1. Вступ.....	3
2. З історії становлення ансамблів і оркестрів баяністів.....	4
3. Предрепетиційна робота керівника ансамблю (оркестру).....	10
4. Проведення репетицій.....	13
5. Про репертуар.....	18
6. Із репертуару ансамбля баяністів Мелітопольського Палацу дитячої та юнацької творчості. Партитури.....	20
6.1. К. Мясков «Речные дали».....	21
6.2. А. Петров «Утро» музика к к/ф «Служебный роман».....	26
6.3. Рус. нар. песня «На горе-то калина» обр. А. Шалаева.....	36
6.4. В. Кузнецов «Саратовские переборы».....	48
6.5. К. Караев «Танец девушки» из балета «Тропой грома».....	60
6.6. М. Огинский «Полонез».....	69
6.7. Е. Дербенко «Кадриль».....	75
6.8. Вариации на две украинские песни.....	81
6.9. Укр. нар. танец «Казачок»	87
6.10. Українська полька (C-dur) обр. Н. Ризоля.....	90
6.11. Українська полька (e-moll) обр. Н. Ризоля.....	93
6.12. В. Ребиков «Вальс» из сказки «Ёлка».....	96
6.13. В. Хаперский «Грустиночка» (хоровод).....	102
6.14. Рус. Нар. Песня «Что от терема да до терема».....	108
7. Список використаної літератури.....	112

ВСТУП

У середині XIX століття в багатьох країнах широкого поширення серед народних мас отримала гармоніка. Згодом у ряді країн виникли різновиди гармоніки, які стали вважатися національними інструментами; в Англії - концертина, у Німеччині - банданеон, в Австрії - акордеон, в Росії - баян.

Ці інструменти відрізняються один від одного формою, розмірами, клавіатурою, діапазоном, конструкцією і т.п., але всі вони - гілки одного і того ж дерева, всі вони - гармоніки.

Гармоніку можна назвати міжнародним народним інструментом. Композитор М. М. Ипполитов-Іванов писав: «Немає нічого дивного в тому, що гармоніка, завдяки своїм невеликим розмірам, багатству динамічних відтінків і обширного звуковому діапазону, отримала абсолютно виняткову поширеність і справжнє інтернаціональне право громадянства у всіх державах».¹

У Росії і в Україні гармоніка поширювалася дуже інтенсивно; цей, здавалося б, нехитрий інструмент незабаром потіснив інші народні музичні інструменти і зайняв чільне місце в музичній культурі. Спочатку примітивна, що мала обмежені можливості у зв'язку з її діатонічним ладом, недосконалістю конструкції і невеликим діапазоном, гармоніка «за короткий строк ... пройшла величезний шлях від іграшки, видавала один акорд, до величезного баяна, що дозволяє виконувати будь-які твори».

В даний час баян користується великою популярністю в нашій країні та за її межами. Нові моделі і схеми, що з'явилися за останні роки, значно розширили технічні та художні можливості цього інструменту: на сучасних баянах можна виконати переважну більшість музичних творів. Вдосконалені системи з застосуванням ламаних дек, виборних басів, педалізації, нарешті, електронних пристроїв настільки далеко пішли вперед в порівнянні з першими моделями, що важко провести між ними паралель. Можна сказати,

¹«Музыка и революция», 1928, № 5, 6.

що баян, акордеон та інші різновиди гармоніки відрізняються «від своєї прародительки - однорядки, як сучасний крокуючий екскаватор від простої лопати».

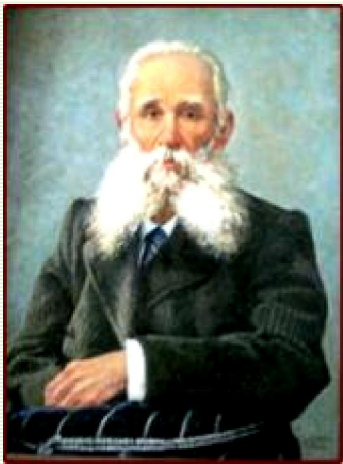
Бурхливе зростання виконавської майстерності баяністів, особливо за останні десятиліття XX століття, багато в чому сприяло широкому поширенню цього інструменту. На всесвітніх конкурсах та міжнародних фестивалях баян неодноразово відстоював почесне місце, як Росії, так і України в світовій музичній культурі.

Баян є не тільки сольним інструментом: поряд з іншими різновидами гармонік він входить до складу ансамблів і оркестрів. Нерідко всі ансамблі та оркестри, що включають баян, називаються баянними, незважаючи на те, що там є і інші види гармонік: оркестрові і темброві, акордеони, концертини (а іноді і струнні, смичкові та ударні інструменти).

У сфері самодіяльності, в навчальних закладах колективне виконавство на гармоніках, особливо сучасних, досконалих видів - баянах і акордеонах, досить широко поширене. Це спільне музикування слід розглядати як одну з різновидів народного оркестру, яка має право і на самобутність, і на своє самостійне традиційне обличчя.

З історії становлення та розвитку ансамблів і оркестрів баяністів

Перші сторінки історії оркестру баяністів пов'язані з ім'ям талановитого російського самородка Миколи Івановича Белобородова (1828-1912). У сімдесятих роках минулого століття за його кресленнями тульські майстри створили першу в Росії хроматичну гармоніку. Белобородов був невтомним ентузіастом і присвятив багато часу освоєнню нового інструменту, замислюючись водночас про створення колективу гармоністів. До кінця вісімдесятих років він організував оркестр хроматичних гармонік з

М. І. Белобородов

гармоніст, педагог, диригент,
аранжувальник, творець
хроматичної гармоні, засновник
першого в світі оркестру
гармоністів

десяти виконавців, іменувався хором гармоністів, і незабаром замовив тульським майстрам виготовити різновиди оркестрових гармонік, що розрізняються діапазоном і тембром. Зроблені інструменти назвали примую, секундою, флейтою-пікколо, альтом, віолончеллю, басом і контрабасом. Основний репертуар цього першого в Росії оркестру хроматичних гармонік складався з народних пісень і танців. Нотний матеріал, необхідний для розвитку оркестру, інструментував сам Белобородов; велику допомогу йому надавав концертмейстер оркестру В. П. Хегстрем. У 1901 році М. І. Белобородов передає оркестр

В. П. Хегстрему. Але до кінця свого життя він підтримував тісний зв'язок з колективом.

Оркестр багато гастролює. У програмі виступів були такі твори, як вальс з опери «Фауст» Гуно, уривки з опери «Іван Сусанін» Глінки, вальси Штрауса, увертюра «Пікова дама» Зуппе і інші.

У 20-ті роки ХХ століття почалася активізація ансамблевого і оркестрового виконавства баяністів. Так в Ленінграді починає свою діяльність видатний баяніст П. Гвоздьов, який грав у дуеті з виконавцем на гармошці черепашці А. Гурьевським. У Ростові користувався популярністю дует баяністів Г. Зайцев - І. Міщенко. У Калузі тріо Переселенцевих. Оркестр, створений при Харківському клубі «Металіст», який включав в свою програму твори Чайковського, Моцарта, Бетховена, Бізе.

У ці ж роки починають свою діяльність і професійні ансамблі, які отримали в подальшому широку популярність. Я. Орландським-Титаренко був створений квартет, в якому учасники грали на монофонах. Квартет багато концертував, аж до початку Великої Вітчизняної війни.

У 20-ті роки народився чудовий ансамбль - тріо у складі М. Макарова, А. Кузнєцова та Я. Попкова.

У 1924 році в Красноярську почалася творча діяльність сім'ї Онегіних. Квартет під керівництвом І. Е. Онегіна, викладача музичного технікуму, успішно гастролював у Сибіру, Далекому Сході, Уралі. У 1934 році квартету було присвоєно ім'я Іпполітова-Іванова.

У середині 20-х років почав свою діяльність перший професійний оркестр гармоністів, плідно працював протягом тринадцяти років. Керував оркестром музикант великої культури, випускник Петербурзької та Варшавської консерваторій Л. М. Банович. Концертна діяльність колективу, який виконував кращі зразки російської і західної класики і обробки народних творів, мала величезне просвітницьке значення і сприяла популяризації гармоніки. У 1931 році колектив отримав державну дотацію і став іменуватися «Перший державний симфонічний оркестр гармоністів».

Одним з кращих самодіяльних оркестрів баянів середини минулого століття вважався колектив Палацу культури ім. Леніна в місті Горькому (нині Нижній Новгород). Художнім керівником та диригентом протягом більше ніж двадцяти років був заслужений працівник культури Олексій Олександрович Канатів.

Успіх діяльності колективу визначався продуманою системою організації роботи. Це по суті своїй була студія, де хлопці та дівчата опановували грою на інструменті, займалися теорією музики і сольфеджіо.

З другого року навчання гуртківці зобов'язані були відвідувати оркестровий клас, попередньо здавши оркестрові партії. Після чого вони потрапляли до підготовчої групи оркестру. І залежно від успіхів, з часом, їх переводили в основну групу, де надалі вони займалися за загальною програмою. Закінчивши студію, видавалося свідоцтво з правом вступу в музичне училище.

Репертуар оркестру може свідчити про високий виконавчий рівень. Включав такі складні твори, як фінал Першого концерту для фортепіано з оркестром П. Чайковського, Фантазію на теми Рябініна А. Аренського, святкову увертюру Д. Шостаковича, Увертюру до опери «Руслан і Людмила» М. Глінки, фінал Четвертої симфонії П. Чайковського, увертюру до кінофільму «Діти капітана Гранта» І. Дунаєвського та ін. З оркестром часто виступали в якості солістів професійні артисти.

Серед професійних колективів великою популярністю користується кuartет баяністів Київської державної філармонії. Основоположником і художнім керівником довгий час був Микола Іванович Різоль.

Знайомство учасників кuartету відбулося в Москві в 1939 році під час проведення Всесоюзного конкурсу виконавців на народних інструментах. Марія і Раїса Білецька, Микола Різоль та Іван Журомський до цього грали дуєтом. З повернення в Київ почалася їхня спільна робота.

Величезний репертуар ансамблю свідчить про багаті можливості, закладені в самих інструментах, і про високу виконавську культуру артистів, які володіють всім арсеналом художньо-виражальних і технічних засобів.

Квартет з однаковим блиском і природньою легкістю виконує народні пісні та складні класичні твори.

Сьогодні квартет баяністів Національної Філармонії України представляє нове покоління музикантів: Заслужені артисти України Роман Молоченко (баян-контрабас), Ігор Саєнко (баян-баритон), Олег Шиян (другий баян), Народний артист України Сергій Грінченко (перший баян).

Із сучасних оркестрів гармонік виділяється своїм професіоналізмом оркестр «тагільські гармоніки».

«Тагільські гармоніки» - єдиний в Росії філармонічний оркестр гармонік, лауреат міжнародних конкурсів акордеонних оркестрів в Австрії (1998) та Італії (1996), який удостоївся звань лауреата та I премії.

Основу оркестру складають сучасні багатотембровові інструменти: акордеони і баяни, важливою частиною є ритмічна секція - електрогітари, ударні інструменти, а також різні види гармонік.

Незвичайність складу, нестандартність виконання привертають увагу публіки, яка завжди чекає від концертів оркестру чогось нового. «Тагільські гармоніки» постійно прагнуть йти вперед. Це зумовило жанрову своєрідність творів, що виконуються колективом, що в корені перевернуло уявлення про гру на народних інструментах.

Слухачі кожен раз переконуються в тому, що гармоніка завжди звучить по-різному: цьому інструменту підвладна музика найрізноманітніших жанрів і напрямків!

На сьогоднішній день в репертуарі оркестру понад 400 творів. Музиканти оркестру однаково вільно виконують і сучасні популярні пісенні і танцювальні мелодії, і джаз, і легку естраду, і оригінальну музику, написану спеціально для оркестру.

Всі програми відрізняються оригінальністю аранжувань, написаних диригентом і музикантами спеціально для свого оркестру. Дивною знахідкою в пошуку свого стилю для оркестру «тагільські гармоніки» стало використання в концертних програмах різноманітних видів національних гармонік, що додають особливий колорит звучанню: починаючи від «прабатька гармоніки» - шена, концертини, мелодики, губної гармоніки, саратовської гармоніки до ... самої крихітної по розміром «черепашки».

Вражаючою особливістю є те, що музикантам оркестру з легкістю вдається створювати на кожному своєму виступі незабутню атмосферу свята.

Кожна нова програма «Тагильских гармонік» - це крок у незвідане, сміливий експеримент і незмінна удача. Пошук нового звуку, нового

репертуару, нової естетики. Це підхід ХХІ століття, це підхід «Тагильських гармонік»!

Предрепетиційна робота керівника ансамблю (оркестру)

Діяльність керівника самодіяльного колективу багато в чому ідентична діяльності диригента професійного оркестру, але є специфічні моменти, які відрізняють їх один від одного. Не слід забувати, що самодіяльний колектив, як правило, відрізняється від професійного рівнем виконавської майстерності та умовами своєї діяльності, свого творчого життя; тому його керівник повинен бути музикантом, організатором, педагогом, вихователем. Але загальні принципи діяльності керівника залишаються непорушними, його робота починається вдома, до приходу в ансамбль

Вивчення твору - це дуже велика і складна робота. Вона повинна проводитися керівником завчасно - до репетиції. Аналізуючи твір, керівник усвідомлює його побудова (форму), гармонію, виділяє тематичний матеріал, сольні епізоди, встановлює ритмічні особливості, зазначає динамічні та агогічні відтінки, штрихи і т.і. На жаль, деякі керівники недооцінюють роль цієї домашньої підготовки, а тим часом вона зумовлює всю подальшу роботу над твором.

Вивчення партитури починається з вивчення нотного тексту і прослуховування музики. Необхідно спочатку накопичити уявлення, осмислити твір в цілому. Той, хто не грає на фортепіано, може, вивчаючи партитуру, програвати окремі частини твору на баяні. Рекомендується використовувати і звукозапис. Це дасть поживу для роздумів і допоможе виробити свій підхід до твору. Однак не слід постійно орієнтуватися на механічний запис: це мимоволі призведе до наслідування, позбавить диригента ініціативи.

Після знайомства з твором в загальних рисах починається його детальний розбір. Часто кажуть, що партитуру потрібно вивчати по горизонталі і по вертикалі. Вивчення по горизонталі передбачає пошаровий аналіз: спочатку виділяються мелодійні лінії, потім підголоски, контрапункт і т.і.

Мелодія - це душа музики, головний виразник її емоційної сутності. Вона є постійним об'єктом диригентської уваги. Диригент повинен не тільки запам'ятати її звучання, але і відобразити її «мускульної пам'яттю», підбираючи для кожної фрази прийоми диригування. Сприймаючи слухом інші елементи горизонтального будови, диригент також закріплює їх у диригентській жести.

Після цього слід приступити до розбору партитури по вертикалі - тобто з'ясуванню гармонійного будови твору. Можна аналізувати з'єднання акордів і паралельно з вивченням мелодійних ліній - по тактам.

Потім досліджуються інші компоненти: динаміка, темпові позначення, штрихи і інші.

Такий детальний аналіз дасть можливість по-новому осмислити весь твір. На закінчення корисно знову попрацювати над партитурою за інструментом.

Рекомендується вивчити партитуру - краще на пам'ять - ще до початку репетицій. Відомий диригент Ганс Бюлов говорив, що «партитура повинна бути в голові, а не голова в партитурі». Щоб виробити необхідне для диригента вміння бачити кожну частину в контексті, почуття цілого, потрібна постійна тренування пам'яті. Зазвичай диригент запам'ятовує цілі фрази, потім речення, періоди і т.і., відпрацьовуючи їх в диригентській жестикуляції. Для полегшення зорового запам'ятовування тексту радимо користуватися нотами одного і того ж видання з однаковим оформленням запису.

Перш ніж приступити до репетицій, необхідно відкоригувати партитуру, бо в неї можуть украстися помилки (невірні ноти, невиважені штрихи, знаки альтерації і т.і.). Диригент має право вносити і свої корективи, але за однієї умови: вони не повинні суперечити загальному задуму композитора. Дуже важливо привчити себе до ретельної роботи над партитурою. Бо часом диригент, який нехтував такою роботою, змушений на репетиції зупиняти ансамбль і на ходу виправляти помилки в партіях.

Якщо ансамблю належить розучування акомпанементу, то керівник повинен узгодити з солістом всі особливості виконання і внести відповідні зміни до партитури.

У процесі аналізу твору керівник вже може уявити труднощі, які виникнуть під час репетицій. З урахуванням цих труднощів і необхідно скласти план репетиційної роботи. Перед тим як встати за пульт, диригент повинен продумати динамічні та темпові зміни. Потрібно знайти засоби виділення кульмінації, відзначити тривалі дімінуендо і кресендо, раптові динамічні зрушення. Звернути увагу на окремі акценти і т.і. Все це слід відобразити в плані, який керівник складає перед репетицією.

Треба намітити і план репетиційної роботи впродовж всього підготовчого періоду, враховуючи кваліфікацію учасників ансамблю і складність кожного досліджуваного твору.

Велику користь приносить уявна репетиція вдома, коли керівник, знаючи розташування ансамблю, диригує по партитурі, адресуючись до уявних виконавців.

І, нарешті, керівник повинен продумати темп і вибрати схему диригування. Правда, на першій репетиції він може застосовувати іншу схему, ніж в кінцевому підсумку, бо під час розучування твір зазвичай виконується в більш повільному темпі. Наприклад, при повільному виконанні вальсу диригент робить помах на кожен рахунок («раз», «два», «три»), а при швидкому - тільки на «раз». Чим повинен керуватися диригент при виборі

темпу? Зрозуміло, насамперед вказівками композитора. Проте в певних межах допускається метрична свобода. Якщо ми за секундоміром простежимо за виконанням однієї і тієї ж п'єси кількома хорошими диригентами, то зауважимо, що обрані ними темпи неоднакові, але кожен темп по-своєму переконливий і виправданий. Головне - це пульс твору, його повнокров'я, виразність. Темп повинен сприяти виявленню сутності твору, бути органічно пов'язаним з усіма його художніми засобами.

Саме цим і повинен керуватися диригент. Радимо скористатися метрономом, який допоможе знайти правильний темп.

Отже, перший етап роботи над твором завершений, і керівник приходить в оркестр. Заняттям з оркестрантами і буде присвячений наступний розділ.

Проведення репетицій

Репетиційна робота є найбільш трудомісткою і тривалою. Іноді заняття керівника з ансамблем баяністів можна порівняти з діяльністю режисера в театрі: і той і інший здійснюють «постановку» твору

Перш ніж приступити до репетиції з усіма учасниками ансамблю, керівник повинен виявити ступінь підготовленості кожного музиканта і визначити його місце в ансамблі. Дітям особливо доводиться роз'яснювати роль кожної партії, бо всі хочуть грати тільки партію першого голосу. Шляхом індивідуальних, а потім і групових занять здійснюється підготовка учасників колективу до ансамблевої репетиції.

Заняття не повинні бути нудними; необхідно через кожні 45 хвилин робити п'ятнадцятихвилинні перерви. Дуже важливо підтримувати хороший настрій і працездатність музикантів.

Керівник повинен піклуватися і про загальний музичний розвиток оркестрантів. Можна порекомендувати повідомлення на репетиціях про

останні новини музичного життя. Добре б ввести в практику зустрічі оркестрантів з відомими виконавцями та композиторами.

Слід з самого початку вказати учасникам колективу, що вони зобов'язані самостійно працювати над своїми партіями у дома, не розраховуючи тільки на репетиційну роботу.

Якщо при розучуванні твору у окремих оркестрантів або груп виникнуть труднощі, необхідно влаштувати індивідуальні чи заняття невеликими групами.

Під час репетиції з ансамблем треба домагатися єдиного ритму і нюансування. Якщо сольне виконання допускає індивідуальне трактування виразних засобів твору, то ансамблева гра вимагає від усіх музикантів повної однаковості. Часом керівник стежить лише за тим, щоб нотний текст був правильно зіграний, а на фразіровку, штрихи, динаміку звертає мало уваги. Це абсолютно неприпустимо.

Важливо також правильно сбалансувати звучності, тобто виділити основне (насамперед мелодію) і знайти відповідне звучання для інших елементів музичної фактури. Часто композитори або інструментовщиком виставляють в партитурі одне і те ж позначення нюансу для всіх інструментів, не рахуючись з тим, що сила звучання у різних інструментів різна. Завдання керівника - домогтися рівновазі звучання, трохи приглушивши другорядне.

Розглянемо тепер безпосередню роботу на репетиції. Які методи використовує керівник на заняттях з вихованцями ансамблю? По-перше, в його розпорядженні диригентська техніка - жести рук, підкріплені рухами корпусу і мімікою. Треба з самого початку привчити дітей до цього методу показу, не замінюючи його рахунком вголос. Широко використовується під час репетиції і метод пояснення. Знайомлячи музикантів з твором, керівник повинен розповісти про його зміст, характер і стильові особливості, про композитора. Крім того, в ході репетиції керівник ансамблю дає словесні

вказівки: виправляє помилки виконавців, пояснює позначення в партіях, підбирає виразні визначення, що характеризують тему і окремі штрихи, наприклад: рішуче, жартівливо, повітряно, важко і т.п. Дуже корисний і наочний показ: керівник може заспівати фразу, зробивши потрібний акцент, або - ще краще - виконати її на якомусь інструменті. Зрозуміло, грати треба відмінно.

З дитячим колективом доцільно займатися три рази на тиждень - по 2 години.

Спробуємо показати приблизну двогодинну репетицію.

1-а година

- Гра гам і вправ - 10 хвилин
- Читання з листа - 10 - 15 хвилин
- Повторення пройденого - 20 - 25 хвилин

2-га година

- Розбір нового твору і робота по групах - 25 - 30 хвилин
- Програвання твору - 10 хвилин

Повідомлення плану наступної репетиції, завдання додому - 5 хвилин.

Вправи повинні охоплювати всі види техніки. Як вправи можна використовувати і найбільш важкі уривки з досліджуваних творів.

Слабким місцем баяністів є читання з аркуша, тому керівнику слід звернути серйозну увагу на розвиток цієї навички. Рекомендується відводити на читання з листа 10 - 15 хвилин. Можна запропонувати будь-яку незнайому п'єсу - спочатку неважку, а потім все більш складні.

Другу годину доцільно планувати для розбору і роботи над новим матеріалом. Якщо твір виноситься на ансамблеве заняття вперше, то до початку гри слід у загальних рисах розповісти про творчість композитора і сам твір, його характерні особливості і стилі. Для більш повного уявлення корисно послухати хорошу звукозапис даного твору (це слід зробити і

пізніше, на завершальному етапі роботи), нехай навіть у симфонічному звучанні. Такий виконавський «еталон» дозволяє ансамблю уявити кінцевий шлях роботи, до якого потрібно прагнути, але якому не слід сліпо наслідувати.

Як правило, твір програвється з початку до кінця в повільному темпі. Якщо він не представляє з технічної точки зору труднощів і нотний текст ансамблем зігран, доцільно відразу звернути увагу на основні мелодичні лінії і підголоски, найбільш важкі місця. Після першого знайомства починається детальний розбір твору; якщо колектив не дуже сильний, аналіз п'єси проводиться невеликими частинами.

Під час обробки твору, «доведення» його до певного рівня виконавської майстерності, намічаються і технічні прийоми, які допомагають більш повному втіленню авторського задуму. Досвід окремих колективів показує, як важливо встановити єдину фразіровку, динаміку, темпові відхилення вже на початку репетиційної роботи

Керівник повинен виявити в кожному окремому випадку головне і другорядне, встановити «звуковий баланс» в ансамблі баяністів. Дуже важливо навчити колектив «дихати», а для цього частіше говорити про фразування, будову музичних фраз; визначати початок і кінець побудов, їх кульмінації. У процесі роботи доцільно привчати учасників ансамблю грати єдиним штрихом, вміло користуватися міхом, який для виконавця на гармоніці є своєрідним смичком.

У початковому періоді розучування твору важливу роль відіграє правильний підбір аплікатури для найбільш важких технічних місць. Не завжди аплікатура повинна бути єдиною: зручна для одного, вона може бути незручною для іншого в силу фізіологічних особливостей кожного виконавця. Педагог-керівник повинен завжди пам'ятати про це.

Наприкінці репетиції підводиться підсумок виконаної роботи, аналізуються помилки і їх причини, дається завдання додому і повідомляється план наступної репетиції.

Учасники ансамблю по-різному сприймають процес розучування. Завдання керівника полягає в тому, щоб домогтися єдиного емоційного настрою, єдиного ставлення до справи, привчити членів колективу поважати один одного під час репетиції (слухати не тільки себе, а й інших).

Дуже бажано, щоб прищепилася хороша традиція: керівник наприкінці репетиції повідомляє про останні новини музичного життя, обговорює з учасниками результати минулих виступів і концертів (не обов'язково свого колективу). Корисно проводити творчі зустрічі з провідними виконавцями, композиторами, кращими професійними оркестрами і ансамблями. Інакше кажучи, необхідно бути в гущі музичного життя і активно брати участь в культурно-освітній роботі.

Робота дитячого колективу має свої особливості. Відомо, що увага дітей відрізняється від уваги дорослих, так само як і сприйняття досліджуваного матеріалу. Труднощі керівника полягає в тому, щоб, змінюючи форми і ритм уроку (репетиції), не допускати ослаблення уваги всіх учасників. Іноді керівники в гонитві за обробкою якоїсь, бути може, і важливої деталі посилено і довго домагаються результату від однієї групи, абсолютно забуваючи решту учасників ансамблю. У таких випадках результат відразу позначається: діти починають нудьгувати, розмовляти між собою, і, головне, втрачається необхідний тонус роботи, порушується творчий пульс занять. Тому в дитячому колективі важливо чергувати різноманітні варіанти проведення репетицій; поряд з роботою окремих груп над деталями і важкими місцями слід програвати великі частини твору всім складом. Іноді корисно викликати на репетицію або на частину її не весь ансамбль, а тільки тих учасників, які потребують допомоги керівника. Особливо важливо привчити дітей працювати над своїми партіями у дома,

точно виконуючи завдання керівника по аплікатурі, штрихам і нюансам. Такий метод набагато прискорить ріст і розвиток всього ансамблю.

Про репертуар

Наприкінці XIX століття з'явилися гармоніки з повним хроматичним строем. На них можна було виконувати різноманітні музичні твори, і це створило можливість для розвитку гармоніки як концертного інструмента.

Перетворення примітивної «побутової» гармоніки в сучасний удосконалений інструмент було тісно пов'язано з розвитком і створенням репертуару.

Перші посібники, які називалися школами і самовчителями, призначалися для однорядних і дворядних гармонік і носили, як правило, обмежений характер. Крім того, нотний матеріал, включений в ці посібники, був розрахований на невибагливого масового споживача і не цілком відповідав виховним і художнім завданням. Переважали популярні мелодії з оперет, вальси, польки, народні пісні та танці в легкому викладі (часто використовувалася запис по цифровій системі). Звичайно, інструменти були ще дуже недосконалі, і багато класичних творів не можна було виконувати на них; це викликало упередження по відношенню до гармоніці.

За роки, що минули з того часу, відбулися величезні зміни: значно підвищилася виконавська культура гармоністів, був вдосконалений сам інструмент, з'явилося багато музичної літератури для гармоніки і колективів гармоністів. Однак і донині відчувається брак партитур для ансамблів та оркестрів баянів.

Репертуар відіграє вирішальну роль у формуванні музичного смаку і розвитку виконавської майстерності музикантів. Тому керівнику ансамблю або оркестру баяністів слід дуже строго підходити до відбору творів, вони повинні бути повноцінними в художньому відношенні, різноманітними по

жанру, характеру і тематиці. Від правильного вибору програми буде залежати і зацікавленість виконавців - це особливо важливо в самодіяльному колективі, де учасники грають за власним бажанням і потягом.

Нижче наводиться ряд партитур для ансамблів та оркестрів баянів, в яких втілюється багаторічний досвід роботи керівника ансамблю баяністів Палацу дитячої та юнацької творчості м. Мелітополя. Інструментування та аранжування, виконані Пригодой Віталієм Івановичем, відмінником освіти України, можуть використовуватися в роботі керівниками дитячих самодіяльних колективів позашкільної освіти і шкіл з естетичним ухилом виховання.

**Із репертуару ансамбля баяністі Мелітопольського
Палацу дитячої та юнацької творчості**

Партитури

Ансамбль баяністів Мелітопольського Палацу дитячої та юнацької творчості

**Керівник ансамблю баяністів
В. І. Пригода**

Речные дали

из "Детского альбома"

К. Мясков
инстр. В. Пригоды

1 Allegretto non troppo

Вокал

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Ріано

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

6

2

11

па да бу да бу да бу да бу

15

3

20

25

4

30 5

35

40 rit.

The musical score is written for a band of bayanists. It consists of eight staves. The top five staves are for individual bayan parts, and the bottom three are for piano accompaniment. The score is in 4/4 time and features a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The tempo is marked 'rit.' (ritardando). The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'p' (piano) and 'f' (forte). The piano part includes a section labeled 'правая рука' (right hand) and 'левая рука' (left hand).

Утро

музыка к к/ф "Служебный роман"

А. Петров

аранж. В. Пригоды

Умеренно быстро

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

mf

mf

mf

mf

mf

mf

4

1

div.

p

p

p

p

p

p

p

p

[illegible]

16

div.

div.

unis.

19

unis.

3

div.

p

p

p

unis.

23

unis.

28

4

div.

32

Measures 32-35 of the musical score. The notation includes various melodic lines and harmonic accompaniment across six staves.

36

Measures 36-39 of the musical score. The notation includes various melodic lines and harmonic accompaniment across six staves. Performance instructions include *div.*, *solo*, and *unis.*. Dynamic markings include *p* (piano).

40

solo

unis.

43

5

div.

mf

div.

mf

mf

mf

mf

mf

47

div.

This musical system contains measures 47 through 50. The notation is dense, with frequent sixteenth and thirty-second notes across all staves. The key signature consists of three flats. The tempo or mood is indicated as 'div.' (diviso).

51

div.

This musical system contains measures 51 through 54. Measures 51 and 52 are enclosed in a repeat sign. Measures 53 and 54 are marked with a forte 'f' dynamic. The key signature remains three flats. The tempo or mood is indicated as 'div.' (diviso).

55

6

f

unis.

f

f

div.

f

unis.

59

mf

div.

mf

mf

mf

div.

63 unis. *f*

f

f

f

unis. *f*

67

unis.

f

p

f

p

p

p

p

div.

p

71

div.

unis.

На горе-то калина

обр. А. Шалаева
аранж. В. Пригоды

1 Медленно, певуче

Баян 1
Баян 2
Баян 3
Баян 4
Баян бас
Баян К-бас
Стр. К-бас
Треут.
Ложки
Короб.
Бубен

2

The image displays two systems of musical notation for a band of bayanists. The first system consists of seven staves, including a double bass line at the bottom. It begins with a measure marked (8) and a dashed line indicating a continuation. The notation includes various rhythmic patterns, accidentals, and dynamic markings. A 'div.' instruction is present in the upper right of the first system. The second system is marked with a double bar line and a measure number 3. It features a 'p' (piano) dynamic marking and the instruction 'divisi 1-е баяны' (divided first bayans). The notation continues with complex rhythmic figures and dynamic markings like 'mf' (mezzo-forte) and 'p'.

The image displays a musical score for a band of bayanists, consisting of two systems of staves. The first system includes a grand staff (treble and bass clefs) and four additional staves, likely for different bayan parts. The second system begins with a double bar line and a key signature change to one sharp (F#), indicated by a double bar line with a sharp sign. It features a tempo marking '4 Быстро' (4 Fast) and a dynamic marking 'mf' (mezzo-forte). The score includes various musical notations such as notes, rests, and slurs, with some parts marked 'mf' and '1-е баяны' (1st bayans).

unis. 1-е баяны

This system shows a single melodic line for the first bayan (unis. 1-е баяны). The melody consists of eighth and sixteenth notes, with several triplet markings (3). The bass line provides a simple accompaniment with eighth notes.

This system continues the melody from the first system. It features more triplet markings (3) and a more active bass line with eighth and sixteenth notes. The system is flanked by double bar lines with repeat dots.

5

divisi 1-е баяны

This system is marked with a box containing the number 5. It is labeled *divisi 1-е баяны*, indicating a divided part for the first bayan. The notation is spread across multiple staves, showing a complex rhythmic pattern with many sixteenth and thirty-second notes. The system is flanked by double bar lines with repeat dots.

The image displays a musical score for a band of bayanists, organized into two systems of staves. Each system consists of seven staves: two for the upper bayan (treble clef), two for the lower bayan (bass clef), and three for the piano accompaniment (treble and bass clefs). The score is written in a key with one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The first system contains six measures of music. The second system begins with a double bar line and a measure rest marked with a '6' in a box, followed by six measures. The piano part in the second system includes a section marked '8va' (octave) with a dashed line indicating the octave shift. The notation includes various note values (quarter, eighth, sixteenth notes), rests, and dynamic markings.

The image displays a musical score for a band of bayanists, organized into two systems of staves. The first system (measures 5-10) includes staves for two bayanists (labeled ⑤), a div. (divisi) part, and a unis. (unison) part. The second system (measures 11-16) includes staves for two bayanists (labeled ⑦), a divisi 1-е баяны (divisi 1st bayans) part, and a ложки (lozki) part. The score is written in a key signature of one flat (B-flat) and a 2/4 time signature. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, beams, and dynamic markings like *f* (forte). The layout is professional, with clear staff lines and instrument labels.

⑤

unis. 1-е баяны

div.

unis.

⑦

f divisi 1-е баяны

f

f

f

f

ложки *f*

бубен

This musical score is for a drum ensemble (бубен). It consists of eight staves. The first four staves are in treble clef, and the last four are in bass clef. The music is written in a 2/4 time signature. The first staff has a dynamic marking of *p* (piano) and the second staff has a dynamic marking of *f* (forte). The third staff has a dynamic marking of *p* and the fourth staff has a dynamic marking of *f*. The fifth staff has a dynamic marking of *p* and the sixth staff has a dynamic marking of *f*. The seventh staff has a dynamic marking of *p* and the eighth staff has a dynamic marking of *f*. The music features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

This musical score is for a drum ensemble (бубен). It consists of eight staves. The first four staves are in treble clef, and the last four are in bass clef. The music is written in a 2/4 time signature. The first staff has a dynamic marking of *p* (piano) and the second staff has a dynamic marking of *f* (forte). The third staff has a dynamic marking of *p* and the fourth staff has a dynamic marking of *f*. The fifth staff has a dynamic marking of *p* and the sixth staff has a dynamic marking of *f*. The seventh staff has a dynamic marking of *p* and the eighth staff has a dynamic marking of *f*. The music features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

9

коробочка

10

△

◇

10

10

11

гру

ложки
бубен

трепетка

12
(8)

Саратовские переборы

В. Кузнецов
инстр. В. Пригоды

Lento

1 *тремоло мехом*

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

7

2

* играть за вторым разом

© Мелитополь 2008

13

(8)

19

3

mf

mf

mf

mf

mf

25

Measures 25-30. The score is for a six-part ensemble in D major. Measures 25-30 show a complex texture with various melodic and harmonic lines. The bottom two staves (bass clef) have a consistent rhythmic pattern of eighth notes.

31

Measures 31-35. The score continues the six-part ensemble in D major. Measures 31-35 show a continuation of the complex texture. A repeat sign is present at measure 34, with a first ending bracket labeled "4" above it. Dynamics include "p" (piano) and "8va p" (piano, 8va).

37

* 1-й пульт на октаву вище

49

1. 2.

(8)

55

6

mf

61

7 *

p

p

p

p

p

p

8va *p*

67

1.

p

p

p

p

p

p

(8)

73

2.

8

div

8

This musical system covers measures 73 to 76. It features a complex arrangement for a band of bayanists. The top staff (treble clef) contains a melodic line with a second ending bracketed over measures 73 and 74. The second staff (treble clef) includes a 'div' (divisi) instruction, with groups of notes circled to indicate where players should divide. The third and fourth staves (treble clef) provide harmonic support with chords and single notes. The fifth and sixth staves (bass clef) provide a bass line. A dashed line with a circled '8' is positioned between the fourth and fifth staves. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4.

77

8

This musical system covers measures 77 to 80. It continues the arrangement from the previous system. The top staff (treble clef) has a melodic line. The second staff (treble clef) has circled groups of notes. The third and fourth staves (treble clef) provide harmonic support. The fifth and sixth staves (bass clef) provide a bass line. A dashed line with a circled '8' is positioned between the fourth and fifth staves. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4.

[illegible]

88 *rit.* **10** *Lento*

92 *unis.*

96 11

div. *mf*

mf

mf

mf

(8)

100

(8)

103 12 Allegro

unis.

(8).....

107 unis.

(8).....

112

3

(8)

117

3

f

(8)

Танець девушки

из балета "Тропой грома"

К. Караев

аранж. В. Пригоды

Allegro con brio

1

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

The first system of the musical score is for measures 1 through 7. It features six staves: Bajan 1 (treble clef, G-clef), Bajan 2 (treble clef, G-clef), Bajan 3 (treble clef, G-clef), Bajan 4 (bass clef, F-clef), Bajan bass (bass clef, F-clef), and Bajan K-bass/Str. K-bass (bass clef, F-clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. Bajan 1 and 2 have melodic lines with slurs and accents. Bajan 3 plays a steady accompaniment of eighth-note chords. Bajan 4, Bajan bass, and Bajan K-bass play a rhythmic pattern of eighth notes with accents.

2

8

The second system of the musical score is for measures 8 through 15. It continues with the same six staves and instrumentation as the first system. The melodic lines in Bajan 1 and 2 continue with slurs and accents. The accompaniment parts for Bajan 3, Bajan 4, Bajan bass, and Bajan K-bass maintain their rhythmic patterns with accents.

17

Measures 17-24. The score is for a six-part ensemble (three treble and three bass staves). The key signature has one sharp (F#). Measures 17-24 show a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes with accents. The bass parts have a steady eighth-note accompaniment.

25

Measures 25-32. The score continues with the same six-part ensemble. Measures 25-32 show a more complex rhythmic pattern with triplets and accents. The bass parts continue with the eighth-note accompaniment. The score ends with a double bar line.

33

div.

41

4

49

5

div.

57

div. 3

div.

64

div. 3

3

div. 3

3

70

6 unis.

div.

78

7

86

8 div.

94

musical score for measures 94-102, featuring a melody in the first staff, a bass line in the second staff, and a piano accompaniment in the third and fourth staves. The key signature is one sharp (F#). The tempo is marked 'moderato'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

103

9

unis.

musical score for measures 103-111, featuring a melody in the first staff, a bass line in the second staff, and a piano accompaniment in the third and fourth staves. The key signature is one sharp (F#). The tempo is marked 'moderato'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings. A section marked '9' is indicated by a box around the measure number. The word 'unis.' is written above the second staff.

112 **10**

This system contains measures 112 through 121. It is a six-staff arrangement. The top two staves (treble clef) feature intricate melodic lines with frequent beaming. The bottom four staves (bass clef) provide a harmonic and rhythmic foundation with chords and moving lines. The key signature is one sharp (F#).

121 **11**

This system contains measures 121 through 130. It is a six-staff arrangement. The top two staves (treble clef) feature intricate melodic lines with frequent beaming. The bottom four staves (bass clef) provide a harmonic and rhythmic foundation with chords and moving lines. The key signature is one sharp (F#).

129

The musical score is for a six-part ensemble, likely a band of bayanists. It is written in 2/4 time and the key of D major (one sharp). The score consists of 12 measures. The first five measures are marked with a forte (f) dynamic, and the sixth measure is marked with a fortissimo (sf) dynamic. The instruments are arranged in two staves of three. The top staff uses a treble clef, and the bottom staff uses a bass clef. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

Полонез

М. Огинский

инстр. В. Пригоды

1 ♩ Умеренно

Баян 1 *trp espressivo*

Баян 2 *trp espressivo*

Баян 3 *trp*

Баян 4 *trp*

Баян бас *trp*

Б.К-бас

Стр.К-бас *trp*

6

f

mf

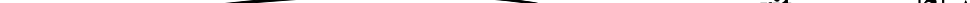
sf

f

sf

f

sf

The image displays a musical score for a band of bayanists, consisting of six staves. The score is divided into two systems, measures 20-24 and 25-29, separated by double bar lines. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4.

Measure 20: The first staff (treble clef) begins with a melodic line. The second staff (treble clef) has a dynamic marking of *mp* and an *espressivo* instruction. The third and fourth staves (treble clef) contain harmonic accompaniment. The fifth staff (bass clef) provides a bass line. The sixth staff (bass clef) contains a low-frequency accompaniment.

Measure 25: The first staff (treble clef) features a melodic line with a dynamic marking of *f*. The second staff (treble clef) has a dynamic marking of *mf*. The third and fourth staves (treble clef) contain harmonic accompaniment. The fifth staff (bass clef) provides a bass line. The sixth staff (bass clef) contains a low-frequency accompaniment.

4

29

p cresc. *f*

p cresc. *f*

p cresc. *f*

p cresc. *f*

p cresc. *f*

p cresc. *f*

34

mf *sf*

mf *sf*

mf *sf*

mf *sf*

mf *sf*

mf *sf*

The image displays a musical score for a band of bayanists, consisting of two systems of staves. The first system begins at measure 48, marked with a double bar line and the number 48. It features six staves: five treble clefs and one bass clef. The notation includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. A dynamic marking 'unis.' is present above the second staff. The second system begins at measure 52, marked with a double bar line and the number 52. It also consists of six staves (five treble clefs and one bass clef). The notation continues with similar rhythmic patterns. The system concludes with a double bar line and a repeat sign. The key signature is one sharp (F#).

48

unis.

52

Кадриль

Е. Дербенко
инстр. В. Пригоды

1. Moderato

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

Бубен
Ложки

2.

©Мелітополь 2008

The image displays a musical score for a band of bayanists, consisting of two systems of staves. The first system, starting at measure 11, features a treble and bass staff for each of four instruments. The music is in a key with one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It begins with a melodic line in the first treble staff, followed by a piano (*p*) dynamic marking. The second system, starting at measure 16, includes a third treble staff and continues the ensemble. A forte (*f*) dynamic marking is present at the beginning of this system. A rehearsal mark with the number 3 is placed above the third measure of the second system. The score concludes with a double bar line and repeat signs at the end of the second system.

21

1. 2.

f *f*

26

4

f *p* *f* *p* *f* *p*

31

35

36

40

40 **6**

45 **7**

Detailed description of the musical score: The image shows two systems of musical notation for a band of bayanists. System 6 (measures 40-44) features a melody in the first staff with dynamics *mf* and *p*, and a bass line in the fifth and sixth staves with dynamic *p*. System 7 (measures 45-49) continues the melody in the first staff with dynamic *mf*, and the bass line in the fifth and sixth staves. Both systems include a repeat sign at the end.

50

54

80

Вариации на две украинские песни

"Засвістали козаченькі" і "Ой, джигуне, джигуне"

инстр. В. Пригоды

1 **Бодро**

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

6

1. 2.

10 2

This system contains measures 10 through 13. It features a complex arrangement for a band of seven instruments: two treble staves (likely for melodic instruments like bays or flutes), two middle staves (likely for harmonic instruments like accordions or guitars), and three bass staves (likely for a bass line and double bass). The music is in a key with two flats (B-flat and E-flat) and a 2/4 time signature. Measure 10 is marked with a box containing the number '2'. The notation includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

14

This system contains measures 14 through 17. It continues the arrangement for the same seven instruments. Measure 14 is marked with a double bar line and the number '14'. Measure 15 features a first ending bracket labeled '1.' leading to a repeat. The notation includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The system concludes with a double bar line.

18 **Allegro non troppo**

Attaca

div.

пр. р.
лев. р.
пр. р.
лев. р.

23 **3**

30

Measures 30-34 of the musical score. The score is written for six staves in 2/4 time, featuring a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The top two staves are for the right hand, and the bottom four staves are for the left hand. The music includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are also some dynamic markings like 'v' (accents) and 'f' (forte).

35 4

Measures 35-39 of the musical score. The score is written for six staves in 2/4 time, featuring a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The top two staves are for the right hand, and the bottom four staves are for the left hand. The music includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are also some dynamic markings like 'v' (accents) and 'f' (forte).

40

6/8

45

5

6/8

51

Measures 51-54 of a musical score. The score is written for six staves. The first staff (treble clef) contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, including triplets in measures 53 and 54. The second staff (treble clef) contains a harmonic line with chords and some melodic movement. The third staff (treble clef) contains a bass line with whole and half notes. The fourth staff (treble clef) contains a bass line with eighth notes and rests. The fifth staff (bass clef) contains a bass line with eighth notes and rests. The sixth staff (bass clef) contains a bass line with eighth notes and rests. The key signature has two flats (B-flat and E-flat). The time signature is 4/4.

55

Measures 55-58 of a musical score. The score is written for six staves. The first staff (treble clef) contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, including triplets in measures 56 and 57. The second staff (treble clef) contains a harmonic line with chords and some melodic movement. The third staff (treble clef) contains a bass line with whole and half notes. The fourth staff (treble clef) contains a bass line with eighth notes and rests. The fifth staff (bass clef) contains a bass line with eighth notes and rests. The sixth staff (bass clef) contains a bass line with eighth notes and rests. The key signature has two flats (B-flat and E-flat). The time signature is 4/4.

Казачок

український народний танець

аранж. В. Пригодь

1 Быстро, весело

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

7

1.

2.

2

1.

2.

13 *8va*

18 *8va* **3** *div.*

Fine

24 (8)

4^{8va}

mf

mf

mf

mf

Fine

D.C. al Fine

29 (8) unis.

f

f

f

f

B.C. al Fine

Украинская полька

обр. Н. Ризоля
аранж. В. Пригоды

Весело

1%

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас
Стр. К-бас

7

2

12

Measures 12-16 of a musical score for a band. The score is written for six staves. The first two staves are treble clef, and the last two are bass clef. The middle two staves are also treble clef. The music features a variety of note values, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are some accidentals, such as flats and naturals.

17

Fine 3

Measures 17-20 of a musical score for a band. The score is written for six staves. The first two staves are treble clef, and the last two are bass clef. The middle two staves are also treble clef. The music features a variety of note values, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are some accidentals, such as flats and naturals. The score ends with a double bar line and the word "Fine" and a box containing the number "3".

22

D.S. al Fine

The musical score consists of six staves. The first five staves are in treble clef, and the sixth staff is in bass clef. The music is written in a key with one sharp (F#) and a common time signature. The score includes various musical notations such as eighth notes, quarter notes, and chords. There are also dynamic markings like 'v' (piano) and 'f' (forte). The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

Украинская полька

обр. Н. Ризоля
аранж. В. Пригоды

1 Allegretto

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

2

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

13

3

19 (8)

[illegible]

Вальс

из сказки "Ёлка"

В. Ребиков соч.21
инстр. В. Пригоды

1 Valse lente

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас
Стр. К-бас

2

11

1. rit. 3

16 2.

20 **3** *Poco piu mosso*

mf

25 **4**

30 (8) 1.

35 (8) 2. rit.

40 **5** **Tempo I**

div.

45

1. 2.

50 6

The musical score consists of six staves, each with a treble or bass clef and a key signature of two sharps (D major). The music is written in a 6/8 time signature. The first staff (top) begins with a piano (*p*) dynamic and a melodic line. The second staff continues the melodic line. The third staff has a melodic line with some rests. The fourth and fifth staves have a similar melodic line. The sixth staff (bottom) has a melodic line with some rests. The score is divided into measures by vertical bar lines. There are some slurs and ties across measures. A bracket labeled '8va' is above the first staff in measure 53, indicating an octave shift. The score ends with a double bar line in measure 54.

Грустиночка

(хоровод)

В. Хаперский
инстр. В. Пригоды

Плавню

Баян 1 *mf* div. *p* unis. **1**

Баян 2 *mf* *p*

Баян 3

Баян 4 *mf* *p*

Баян бас *p*

Баян К-бас
Стр. К-бас *p*

7

12

div.

2

17 (8)

div.

23 (8)

This musical system contains measures 23 through 27, indicated by the number '23' and the circled number '(8)' at the beginning. The score is written for six staves. The first two staves are in treble clef and contain a complex melodic line with many beamed sixteenth and thirty-second notes. The third staff is in treble clef and contains block chords. The fourth staff is in treble clef and contains a rhythmic pattern of eighth notes. The fifth and sixth staves are in bass clef and contain a simple harmonic bass line.

28

3

This musical system contains measures 28 through 32, indicated by the number '28' and the boxed number '3' at the beginning. The score is written for six staves. The first two staves are in treble clef and feature a melodic line with a key signature change to one flat (B-flat) in measure 28. The third staff is in treble clef and contains block chords. The fourth staff is in treble clef and contains a rhythmic pattern of eighth notes. The fifth and sixth staves are in bass clef and contain a simple harmonic bass line. The system is flanked by double bar lines with repeat dots.

(8) 33 4 *итис. правая рука*

м 7
лев.р.

38

м 7 7

44 5

unis.

50 unis. 6

rit.

55

The musical score consists of six staves. The first staff (treble clef) features a melodic line with eighth and sixteenth notes, including a triplet in measure 55. The second staff (treble clef) provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines. The third staff (treble clef) contains a more complex melodic line with many beamed sixteenth notes. The fourth staff (treble clef) has a bass line with chords and moving lines. The fifth staff (bass clef) provides a low-frequency accompaniment. The sixth staff (bass clef) has a bass line with chords and moving lines. The tempo marking 'rit.' is placed above the first staff, followed by a dotted line. The measure numbers 55, 56, 57, 58, and 59 are indicated at the beginning of each measure.

Что от терема да до терема

русская народная песня

обр. А. Марьина
аранж. В. Пригоды

1 Не спеша

Баян 1

Баян 2

Баян 3

Баян 4

Баян бас

Баян К-бас

2

12

f *ff* *f* *ff* *f* *ff* *ff*

18

p *p* *p* *ff*

[illegible]

37 6

Measures 37-40. The score is for a six-part ensemble. Measures 37 and 38 show active melodic lines in the upper staves. Measures 39 and 40 feature long, sustained chords in the upper staves, indicated by horizontal lines above the notes. The lower staves have rests.

41

Measures 41-44. The score is for a six-part ensemble. Measures 41 and 42 show active melodic lines in the upper staves. Measures 43 and 44 feature long, sustained chords in the upper staves, indicated by horizontal lines above the notes. The lower staves have rests.

Список використаної літератури :

1. Агафонніков Н. Симфонічна партитура . Л. , 1981 .
2. Асафа Б. Музична форма як процес . Л. , « Музика». 1971 .
3. Глінка М. Нотатки про інструментуванні . М. , 1957 .
4. Давидов М. Методика перекладень інструментальних творів для баяна. М. , 1982 .
5. Зінов'єв А. Інструментування для оркестру баянів . М. , 1980 .
6. Каргін А. Робота з самодіяльним оркестром російських народних інструментів. М. , 1982 .
7. Клебанов Д. Мистецтво інструментування. Київ , 1972 .
8. Месснер Є. Основи композиції. М. , 1958 .
9. Максимов Є. Оркестри та ансамблі російських народних інструментів. М. , 1983 .
10. Римський- Корсаков Н. Основи оркестровки . М. , 1948 .
11. Розанов В. Інструментознавство . М. , 1981 .
12. Тихомиров Г. Інструменти російського народного оркестру. М. , 1983 .
13. Шахматов М. Аналіз оркестрової партитури. - ЛДІКМ , 1967 .
14. Шахматов Н. Інструментування для оркестру російських народних інструментів. Л. , «Музика» , 1985 .
15. Шахматов Н. Перекладення музичних творів для ансамблів рні . ЛДІКМ , 1983 .
16. Шишаков Ю. Інструментування для оркестру російських народних інструментів. М. , 1964 .